

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25. marca 2009 v Bratislave, v trestnej veci proti odsúdenému **M. G., rod. L.** pre trestný čin legalizácie príjmu z trestnej činnosti spolupáchatelstvom podľa § 9ods. 2, § 252 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28. augusta 2008, sp. zn. 5 Ntok 1/08, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 148 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného M. G., rod. L. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo 4. októbra 2005, sp. zn. 3 T 2/04 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21. júna 2006, sp. zn. 1 To 120/2005, odsúdeného M. G., rod. L. uznal za vinného zo spáchania pokračovacieho trestného činu legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 252 ods. 1 písm. a/, písm. b/, ods. 5 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 formou spolupáchatelstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák., na skutkovom základe uvedenom v tomto rozsudku.

Za to mu bol uložený podľa § 252 ods. 5 Tr. zák. s použitím § 35 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere osem rokov, na výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. zaradený do druhej nápravno-výchovnej skupiny.

Súčasne bol podľa § 35 ods. 2 Tr. zák. zrušený rozsudok Okresného súdu Bratislava III z 2. augusta 2004, sp. zn. 2 T 39/04 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 25. januára 2005, sp. zn. 10 To 338/04, vo výroku o treste, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce.

Odsúdený M.G., rod. L. podal v predmetnej trestnej veci dňa 10. apríla 2008, návrh na povolenie obnovy konania.

Napadnutým uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28. augusta 2008, sp. zn. 5 Ntok 1/08, bol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietnutý z dôvodu nezistenia podmienok obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom svojich obhajcov sťažnosť.

V dôvodoch svojej sťažnosti uviedol, že podľa jeho názoru krajský súd sa nevysporiadal s novými navrhnutými a vykonanými dôkazmi. Jednalo sa všetko o dôkazy doposiaľ súdu neznáme. Svedok J.M. síce v pôvodnom konaní vypočutý bol, avšak nie k tým okolnostiam ku ktorým vypovedal v rámci konania o návrhu na jeho obnovu. Vyjadril tiež názor, že krajský súd neprístupoval ku konaniu o jeho návrhu s plnou vážnosťou, keďže ani nemal vedomosť o tom, že uvedený svedok bol v pôvodnom konaní vypočutý.

Novými dôkazmi bolo, podľa jeho názoru preukázané, že osoba M.V., ktorý mal garáž v prenájme a prevádzkoval v nej autoservis, je totožná s osobou svedka J. M. a nie s osobou M.V., ktorý bol ako svedok vypočutý v pôvodnom konaní, resp. nie je totožná ani s osobou samotného odsúdeného M. G..

Vo vzťahu ku skutku v bode 6/ odsudzujúceho rozsudku bolo výpoveďou svedka J.F. preukázané, že tohto čiastkového skutku pokračovacieho trestného činu sa nedopustil, a preto aspoň v tejto časti mala byť obnova konania povolená.

Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie a rozhodol vo veci sám tak, že obnova konania sa povoľuje, alebo alternatívne aby vrátil vec prvostupňovému súdu na nove prejednanie a rozhodnutie. Súčasne navrhol, aby najvyšší súd v zmysle § 398 ods. 3 Tr. por. prerušil odsúdenému výkon trestu odňatia slobody.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedenej sťažnosti odsúdených M.G. v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosti odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povoľí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore

s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394

Najvyšší súd poukazuje na to, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania súdu neprislúcha preskúmavať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní a zákonnosť rozhodnutia, ktorým bolo toto konanie právoplatne skončené. Rozhodovanie o návrhu na povolenie obnovy konania sa obmedzuje iba na zistenie, či existujú skutočnosti odôvodňujúce povolenie obnovy podľa § 394 Tr. por.

Ani Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil, že by v predmetnom prípade existovali dôvody na povolenie obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

Odvolačný súd teda nezistil, že by dôvody, o ktoré odsúdený M. G., rod. L. opiera svoj návrh na povolenie obnovy, samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodňovali iné rozhodnutia súdu o jeho vine alebo o treste za trestný čin, pre ktorý bol odsúdený právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 4. októbra 2005, sp. zn. 3 T 2/04, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21. júna 2006, sp. zn. 1To 120/2005.

Zamietnutie návrhu na povolenie obnovy konania krajský súd odôvodnil v podstate tým, že skutočnosti preukázané na verejnom zasadnutí, najmä že osoba prezentovaná v pôvodnom konaní ako M. V. nie je v skutočnosti osobou M. V. (ktorý mal priestory garáže, v ktorej bola páchaná trestná činnosť prenajaté), boli známe už od prípravného konania, a teda nejde o takú novú skutočnosť, súdu skôr neznámu, akú má na mysli vyššie citované ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por.

Predovšetkým treba uviesť, že i keď rozhodnutie krajského súdu je z hľadiska vecného správne, najvyšší súd sa nestotožnil s celým jeho odôvodnením, a preto považuje za potrebné odôvodnenie rozhodnutia modifikovať a doplniť.

Odsúdený vo svojom návrhu na povolenie obnovy konania navrhol vykonať výsluchy svedkov J.F., S.R., D.B., J.M. ako aj listinný dôkaz Správu o výsledku detektívnej činnosti C.S., spol s r.o. Uvedené dôkazy mali preukázať jednak skutočnú totožnosť osoby prenajímateľa garáže v mieste bydliska odsúdeného, konkrétne že touto osobou (vystupujúcou v inkriminovanom čase ako M.V.) je

svedok J.M. a jednak, že odcudzené motorové vozidlo zn. VW Golf (skutok v bode 6/ odsudzujúceho rozsudku) bolo zakúpené práve od uvedeného svedka.

Svedkovia S.R. a D.B. vypovedali, že v inkriminovanom čase prišli do styku s osobou vystupujúcou ako M.V., ktorou je v skutočnosti svedok J.M. Túto skutočnosť by mala preukazovať aj „Správa č. 2 o výsledku detektívnej činnosti“ spoločnosti C.S. spol. s r.o., B. zo dňa 4. februára 2008.

Svedok J.F. na verejnom zasadnutí prvostupňového súdu vypovedal ku skutku v bode 6/ odsudzujúceho rozsudku, týkajúceho sa zadržaného odcudzeného motorového vozidla zn. VW Golf 1.4 tmavomodrej farby tak, že toto vozidlo zakúpil od osoby vystupujúcej ako M.V. a nie od M.G.. S predávajúcim jednal v priestoroch garáže rodinného domu v Bratislave na Tupého ulici a tohto stotožnil s osobou svedka J.M..

Svedok J. M. tieto tvrdenia poprel. Uviedol že nikdy nevystupoval pod menom M. V. a nikdy s odsúdeným G. neuzavrel pod týmto menom nájomnú zmluvu o prenájme garáží. Poprel tiež, že by niekedy v minulosti prevádzkoval autoservis resp. že by sa zaoberal opravou prípadne predajom motorových vozidiel. Na to či bol niekedy u notárky JUDr. Čížovej za účelom overovania podpisov si nepamätal. Osoby svedecky vypočuté na verejnom zasadnutí krajského súdu J.F., S.R. a D.B. nepozná.

Svedok vypovedal tiež o okolnostiach zoznámenia sa s M.G. a ich vzájomného vzťahu, a to celkom zhodne s výpoveďou urobenou už v prípravnom konaní dňa 24. apríla 2001 (č.l. 1021-1023 zv. č. IV). Už v tejto výpovedi totiž potvrdil, že s M.G. spoznal už v roku 1999 pod priezviskom L., v reštaurácii M.. V tomto podniku, v ktorom bol pravdepodobne prevádzkarom, v tom čase pracovala jeho manželka ako čašníčka, ktorú tam navštevoval, a preto sa tam s G. niekoľkokrát stretol. Boli v kamarátskom vzťahu, občas sa stretli aj mimo práce. G. bol aj hosťom na jeho svadbe, ktorú oslavoval v uvedenej reštaurácii. Inak s ním žiaden bližší vzťah ani žiadne aktivity nemal. Po náhodnom stretnutí niekedy v lete 2001 bol, na jeho pozvanie spolu s manželkou na bežnej návšteve v jeho novom rodinnom dome na K. Zdržiavali sa len v jeho obytnej časti, v garážach nebol. Neskôr sa stretli ešte raz, náhodne v meste.

Predovšetkým treba uviesť, že z obsahu vykonaných dôkazov nevyplývajú žiadne nové skutočnosti, ktoré by boli súdu skôr neznáme a ktoré by odôvodňovali samy osebe alebo v spojení s ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi iné rozhodnutie o vine a treste odsúdeného. Výpovede J.F., S. R. a D.B. sú v kontexte s ďalšími vo veci vykonanými dôkazmi, najmä výpoveďou samotného odsúdeného M.G. vnútorne obsahovo nelogické a značne rozporné.

V tejto súvislosti treba najmä uviesť, že svedok M. jednoznačne a v súlade s predchádzajúcou svojou výpoveďou z pôvodného konania, potvrdil, že s odsúdeným G. (predtým L.) sa dobre poznal najmenej už od roku 1999, opakovane či už náhodne alebo plánovane sa pri rôznych príležitostiach osobne stretávali, a teda je v súlade so zásadami logického myslenia, že odsúdený G. poznal svedka pod jeho pravým menom J.M. a nie pod menom M.V.. Nepochybne teda musel (už aj v čase keď malo údajne dôjsť uzatvoreniu nájomnej zmluvy), mať vedomosť, že nejde o osobu M.V. ale o osobu J.M.. V pôvodnom konaní však odsúdený nič také neuviedol, vecnú stránku obžaloby prakticky nenamietal a svoju obhajobu sa snažil preukázať nezákonnosť postupu pri vykonaní domovej prehliadky.

V kontexte z vyššie uvedeným hodnotením výpovede svedka J.M., ale najmä aj v kontexte vykonaného dokazovania v celom svojom súhrne, je treba hodnotiť výpoveď svedka J.F. aj vo vzťahu ku skutku v bode 6 odsudzujúceho rozsudku. V tomto smere treba zdôrazniť, že výsledky dokazovania v tejto časti jednoznačne a nepochybne preukázali, že inkriminované osobné motorové vozidlo zn. VW Golf, ktoré bolo zadržané pri domovej prehliadke, a ktoré bolo v noci zo dňa 1. na 2. mája 2001 na Nezábudkovej ulici č. 14 v Bratislave odcudzené majiteľovi R.Š., a ktoré malo pozmenené identifikačné údaje tak, že bolo prerazené číslo karosérie na číslo, ktoré pôvodne patrilo rovnakému typu auta, a ktoré bolo evidované na družku odsúdeného. Toto vozidlo používal aj M.G., pričom dňa 7. novembra 2000 s ním mal v Bratislave autonehodu. Dôkazy preukazujúce uvedené okolnosti, ale aj celý rad ďalších dôkazov podrobne uvedených v odsudzujúcich rozhodnutiach krajského i najvyššieho súdu sú jednoznačné a nespochybniteľné a z tohto hľadiska výpoveď svedka J.F., učená v rámci konania o návrhu na povolenie obnovy konania, sa javí ako čisto účelová, urobená v snahe napomôcť odsúdenému. Preto, z hľadiska posudzovania zákonných podmienok pre povolenie obnovy konania, je aj táto výpoveď irelevantná.

Na margo je potrebné opätovne zdôrazniť, že odsúdený bol v pôvodnom konaní usvedčený radom dôkazov, a to nie len svedeckými výpoveďami, ale aj ďalšími objektívnymi a ničím nespochybnenými objektívnymi dôkazmi, ktoré boli zistené na mieste činu pri domovej prehliadke, ako aj závermi kriminalistických expertíz.

V konaní o návrhu na povolenie obnovy je potrebné vziať do úvahy i skutočnosti a dôkazy, ktoré boli súdu už skôr známe. Preto i pri hodnotení nových skutočností a dôkazov je potrebné prihliadnuť na povahu tých skutočností a dôkazov, ktoré boli súdu známe už v základnom konaní, inak by nebolo možné posúdiť, či ide o skutočnosti a dôkazy nové a či tieto skutočnosti a dôkazy sú samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo treste, prípadne o nároku poškodeného na náhradu škody. V predmetnom prípade však žiadne takéto nové skutočnosti alebo dôkazy najavo nevyšli.

Ani najvyšší súd na podklade návrhu odsúdeného nezistil teda žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi súdu skôr známymi mohli viesť k inému rozhodnutiu súdu o jeho vine a treste.

Krajský súd, preto nepochybil, keď podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného zamietol, nezistiac podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť odsúdeného M.G., rod. L. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave, dňa 25. marca 2009

JUDr. Pavol T o m a n ,v.r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíhová